

KUTLU GECE: MEVLİD-İ NEBİ!

YAZAR: ALİ AYKAÇ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Alemlere rahmet olarak gönderildi.”

Enbiya, 21/107

WhatsApp İletişim

Ali AYKAÇ, İmam-Hatib, İSTANBUL

aliaykac.com

iletişim : (0)541-934 3778

telegram : t.me/vaazarsivi

facebook.com/[groups/vaazarsivi](https://facebook.com/groups/vaazarsivi)

Tüm içeriklerin **ticârî maksatla** kısmen ya da tamamen izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılması kesinlikle yasak olup kul hakkını ihlâl eder. Ayrıca bu yasağa uymayanlar hakkında 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca telif hakları üzerinden yasal işlem yapılacaktır.

Ticârî maksat olmadan izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılmasında herhangi bir sorun yoktur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Pek Aziz ve Muhterem Müslümanlar,

Bugün özel bir gün, Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in aşkıyla tutuşan yüreklerimizle sesleneceğiz ona. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in adının anıldığı mekân izzet buluyor, O'nun adını anan kalp güzelleşiyor, O'nun adı anıldığı zaman şeref buluyor. Yerde ve gökte her ikisinin arasında yaratılmış olan her şey ona salât ve selâm gönderiyor. Camilerimiz, minarelerimiz günde beş vakit onun peygamberliğine şâhitlik ediyor. Tüm salâtlar ona, tüm selâmlar ona. Bu sebeple gelin salâvat-ı şerîfe ile başlayalım söze.

Ol Seyyidü'l-Kevneyn (İki Cihânın Efendisi) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salavât!

اللهم صل على سيدنا محمد النبي الامي وعلى اله وصحبه وسلم

Ol Rasûlü's-Sekaleyn (İns ve Cinnin Peygamberi) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salavât!

اللهم صل على سيدنا محمد النبي الامي وعلى اله وصحبه وسلم

Ol İmâmu'l-Harameyn (Mekke-i Mükەرreme'nin ve Medîne-i Münevvere'nin İmâmı) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salavât!

اللهم صل على سيدنا محمد النبي الامي وعلى اله وصحبه وسلم

Ol Ceddü'l-Haseneyn (Hasan ve Hüseyin Efendimiz'in Mübârek Ceddi) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salavât

اللهم صل على سيدنا محمد النبي الامي وعلى اله وصحبه وسلم

Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem* bir hadîs-i şerîflerinde şöyle buyuruyor: **“İki kişi Allah rızası için bir araya gelseler Allah ve Resûlünden bahsetseler nefsimi kudretiyle elinde bulunduran Allah’a yemin ederim ki, üçüncüleri ben olurum.”**

Bizleri bir Mevlîd Kandiline daha ulaştıran, gönüllerimizi Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in sevgisiyle coşturan, kalplerimizi Muhammed-î muhabbetle birleştiren Cenâb-ı Hakka hamd olsun. Bugün velâdetini (doğumunu) kutladığımız Fahr-i Kâinat Efendimiz’e sonsuz salat ve selam olsun.

İçinde bulunduğumuz Rabîulevvel ayı, Fahr-i Kâinat Efendimiz’in cihânı şerefleştirdiği mübârek bir ay. İnsanlığın kurtuluşu için gönderilen son ve en büyük peygamber olan **Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem* 20 Nisan 571’de (Rebiülevvel ayının 12 günü bir pazartesi gecesi) Mekke’de Dâru’t Tebâbia diye anılan evde dünyaya geldi.** Bu mübarek geceye **doğum günü** anlamında olan **Mevlîd Kandili** denir.

Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem*; insanlığın, cehalet karanlığında hak ve hidâyet yolunu kaybettiği, kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü, mazlumun feryadının arşa ulaştığı, Allah’ın evi olan Kâbe’nin etrafı putlarla doldurulduğu, insanların ise alenen şirk içinde yüzdüğü bir zamanda dünyaya geldi.

Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in gönderilişı, Cenâb-ı Hakk’ın bütün insanoğluna verdiği en büyük nimetlerinden birisidir. Bu husus Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle dile getirilmektedir:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah’ın âyetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar, apaçık bir sapkınlık içinde bulunuyorlardı.”¹

İslâm’dan önce Araplar *Câhiliye dönemi* denilen karanlık bir dönem yaşamaktaydılar. Bu dönemde insanlar sadece maddî bakımdan geri kalmış değil bilgi ve ahlâk bakımından da geri kalmışlardı. *Atalarından gördükleri Câhiliye geleneklerine uyarak Allah’a ortak koşuyor, putlara tapıyor, birbirlerini öldürüyorlardı.* İşte Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem* böyle bir zamanda içinde dünyaya gelmişti. Onun doğduğu gecenin sabahı gerçekten de feyizli bir sabahı. İnsanlık için yepyeni bir gün doğmuş, aydınlık bir devir açılmıştı. Kur’ân-ı Kerim’in ifadesiyle O âlemlerin Rabbinden, yeryüzüne;

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Alemlere rahmet olarak gönderildi.”²

¹ Âl-i İmrân, 3/164

² Enbiya, 21/107

Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem* asırlara sığmayacak inkılapları birkaç yıl içerisinde gerçekleştirdi. Arabistan yarımadasında zulüm ve putperestlik kısa sürede yıkıldı.

Evlâtlarını diri diri toprağa gömen babalar O'na ve getirdiği prensiplere iman ettikten sonra mükemmelleştiler, dünyaya insanlık, adalet ve medeniyet rehberi olacak hale geldiler. O devrin ünlü şâirleri, O'nun getirdiği Kur'ân'ın önünde ihtiram durdular. Hükümdarlar O'na hizmetkâr olmak istediler. İnsanlar O'nun tek emriyle, kökü yüzlerce yıl derinde olan alışkanlıklarını bıraktı. Bir zamanlar üç kuruş menfaati uğruna cinâyet işleyenler O'nun talimatıyla mallarını fakirlere sadaka olarak dağıttılar.

Elhamdülillâh, bizler insan olarak yaratıldık ve dünyaya geldik. En büyük nimet olan ***îmân nimetiyle*** nasiplendik. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in sayesinde Cenâb-ı Hak'ın kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'e muhatap olduk. ***Âlemlere rahmet*** olarak gönderilmiş olan Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'e meccanen³ ümmet olmakla şeref bulduk.

Yani bizler; ***124 bin peygamber içinde; peygamberimizi biz seçmedik, Cenâb-ı Hakkın lütfuyla, Ümmet-i Muhammed olarak dünyaya geldik.*** Mü'minler için en büyük bir lûtf Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'e ümmet olabilmek.

³ Bedelsiz.

Allah Teâlâ, insanlığa lütuf ve merhametinin bir tecellisi olarak, insanı insan yapan bütün değerlerin ve ahlaki erdemlerin kendisinde toplandığı Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’i son peygamber olarak göndermiştir.

Cenâb-ı Hak Âl-i İmrân Sûresinin, 164. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allâh’ın âyetlerini okuyan (yani Cenâb-ı Hakk’ın emirlerini, nehiyelerini tebliğ eden), onları temizleyen, arındıran (yani gönül âlemleri temizlenecek. Üçüncü olarak) Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, Mü’minlere çok büyük bir lûtufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar, apaçık bir sapkınlık içinde bulunuyorlardı.”⁴

Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’i bize en iyi bir biçimde tanıtan Kur’an-ı Kerîm, onun hayatını ***yaşanabilir en güzel örnek*** olarak bize göstermekte ve Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’i örnek almamızı istemektedir. Kur’an-ı Kerîm’in ifadesiyle;

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ

“bizim içimizden bize gelmiş”

ve âlemlere rahmet olarak gönderilmiş bir peygamberdir.

⁴ Âl-i İmrân, 3/164.

Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem* kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur;

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Biz seni sadece müjdeleyici ve uyarıcı olarak bütün insanlara gönderdik; fakat insanların çoğu bunu anlamıyorlar.”⁵

Bunu anlamayanlardan bir kişide Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in amcası olan Ebû Leheb’ti. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in diğer bir amcası olan Abbas *radıyallâhu anh* kâfir olan kardeşi Ebû Leheb’i rüyasında görüyor ve soruyor: **“Ebû Leheb, hâlin nasıl?”** diyor. O da şöyle cevap veriyor: **“Cehennem’deyim, acıklı bir azâbın içindeyim, yalnız pazartesi günleri azâbım hafifliyor. Zira câriyem Süveybe; “Bugün bir yeğenin dünyaya geldi!” diye bir müjde verdi. Ben de sırf akrabalık asabiyetiyle sevindim ve ona hediyeler verdim; “Hürsün!” dedim.”⁶**

Hadîs âlimi İbnü’l-Cezerî buyuruyor ki:

“Allah ve Rasûlullah düşmanı olan Ebû Leheb, sırf akrabalık asabiyetiyle Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in doğumuna sevindiği için azâbının hafifletilmesi mükâfatına nâil oluyorsa, bir Mü’min, bu Rabûlevvel ayında, Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*’in olan muhabbeti sebebiyle, ümmet-i Muhammed’den olmanın

⁵ Sebe’, 34/28.

⁶ İbn-i Kesîr, el-Bidâye, II, 277; İbn-i Sa’d, I, 108, 125.

sevinciyle sadakalar verirse, ümmet-i Muhammed'den olmanın sevinciyle sohbetler ederse , Kur'ân-ı Kerîm okur ve okutursa, kim bilir nasıl bir ecre nâil olur?!" buyuruyor.

İnsanlığın her zaman ve mekânda Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in bizlere ulaştırdığı ilâhî mesaja yani Kur'an-ı Kerîm'e ve bu mesajın hayata geçirilmiş şekli olan Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in sünnetine ihtiyacı vardır. Bizler burada Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in doğumunu kutlarken, O'nu anarken aklımıza gelmesi gereken ilk şey, O'nun Kur'an-ı Kerîm'de övülmüş olan yüksek ahlâkıdır.

Cenâb-ı Hak Kalem Sûresinin, 4. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

“(Ey Rasûlüm!) Şüphesiz ki Sen, yüce bir ahlâk üzeresin!”

Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'i Allah Teâlâ terbiye ettiği için bir insanda bulunması düşünülebilen güzel huyların hepsi Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'de toplanmıştı. Allah Teâlâ bütün güzel haslet ve meziyetleri O'nda topladığı için kavmi kendisine ***Muhammedü'l-Emîn*** vasfını lâayık görmüştü.

Ahlâkının güzelliğini O'na inanmayanlar bile takdîr ediyordu. Ehl-i îmân yani inanmayan müşrikler ve kafirler Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'e sonsuz bir

güven içindedirler. Nitekim Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem* hakkında söylenen ***Muhammedü'l-Emîn*** tabiri müşriklerin de dillerinden düşmez ve onlar emanetlerini kendi yandaşlarına değil Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'e teslîm ederlerdi. Hattâ Hazret-i Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem* hicret edeceği zaman dahî üzerinde müşriklerin birtakım emanetleri vardı. Ve ***ölüm tehlikesine rağmen*** Hazret-i Alî *radiyallâhu anhu* Mekke'de bırakıp onları sahiplerine teslîm ettirmişti.

Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerîm'de hiçbir peygamberi üzerine yemin etmemiştir. Peygamber *sallâllâhu aleyhi ve sellem* hariç. Rasûlullah Efendimiz üzerine;

لَعَمْرُكَ

“Senin hayatın üzerine yemin olsun...”⁷

diyerek yemin etmiştir. Yani Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in ***yaşam tarzını, ibâdetlerini, aile ilişkilerini, yaptığı ticaretlerini vs. her daim, gözümüzün önüne getirmemiz*** lâzım. Bu yüzden Ashâb-ı Kirâm Efendimiz'e yaklaştı. ***Peygamber Efendimiz sallâllâhu aleyhi ve sellem'i büyük bir önder, büyük bir şahsiyet, büyük bir karakter olarak gördü.*** Nitekim onlar -*Ashâb-ı Kirâm*- âyetlerin inişine bile canlı/kanlı şahit oldukları için her şeyin daha farkındaydılar.

Allah Teâlâ âyette şöyle buyuruyor;

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ^ط

“Kim Rasûl'e itaat ederse Allâh'a itaat etmiş olur...”⁸

⁷ Hicr, 15/5.

⁸ Nisâ, 4/80.

Yani Allah Teâlâ öyle bir insan gönderiyor ki, gönderdiği insan kendisini yani Allah Teâlâ'yı temsil ediyor; ibâdetlerde, aile ilişkilerinde, yaptığımız ticaretlerde vs. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'e itaat, Allah Teâlâ'a itaat oluyor.

Kısacası Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in tek görevi kendisine gelen vahyi tebliğ etmekten ibaret değildi. O'nun ***ümmele örnek olmak, gelen vahiyleri açıklamak, yeni oluşan İslâm toplumuna -ümmele- liderlik etmek gibi vazife ve selâhiyetleri vardı.***

Peygamber kendisi İslâm'ı temsil etti, yaşayışıyla, karakteriyle, her şeyiyle; yaşadı ve sonra bu dünyadan göç eyledi gitti gibi bir mantık kurarak O'nun çizdiği yolda gitmemek, O'na itaat etmemek, O'nun dediklerini yapmamak bir bakıma lafzen söylenilmediyse de fiilen ***seni dinlemiyorum, itaat etmiyorum*** demektir. O'na itaatsizlik Cenâb-ı Hakka itaatsizlik olduğu için bu itaatsizliği, isyankarlığı tâbiri câiz ise temizleyecek olan tek şey; ateş olur, cehennem olur.

Unutmayalım ki, Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*, Vedâ Hutbesi'nde; ***“Sakın (günah işleyerek) mahşer gününde yüzümü kara çıkarmayın! (Beni mahcup etmeyin!)”***⁹ buyurmuştur.

*Bizler Efendimiz Hazret-i Peygamber
sallâllâhü aleyhi ve sellem'in istediği şekilde
İslâm'ı temsil etmemiz lâzım.*

*Allah Teâlâ bizleri hakiki manada İslâm'ı
temsil eden kullarından eylesin.*

*Allah Teâlâ bizleri tüm benliğimizle kendisine
ilticâ kullarından eylesin.*

*Üstad Necip Fazıl'ın şiirinde bahsettiği
“Efendim, Müjdecim, Kurtarıcım,
Peygamberim; sana uymayan ölçü hayat olsa
teperim.” düsturunu Cenâb-ı Hak bizlere de şiar
edinebilmeyi nasip eylesin.*

Âmîn!..

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الفاتحه